

Fråga från Pia Lidwall (kd) om väntetiderna inom barnsjukvården

LS 0403-0537

Pia Lidwall har till landstingsrådet för sjukvårdsfrågor ställt följande fråga:

I Dagens Nyheter den 28 februari i år berättas om en nyfödd gosse med pungbräck. Trots att hans tillstånd kunde konstateras redan vid förlossningen planeras ingen operation utan beskedet till föräldrarna blir att komma in akut när ”han blir blå i ansiktet och börjar kräkas”. Den 4 mars berättar Radio Stockholm om en flicka på några månader med ljumskbräck som av medicinskt väl motiverade skäl borde opereras inom ett par veckor från diagnos, men som nu väntat i åtta veckor.

När beslutet togs att stoppa vårdgarantin betonade företrädare för landstingsmajoriteten, att det var för att hindra att lindriga åkommor gick före större och mer omfattande behov. Detta påstods trots att inga som helst belägg för att så skett kunde visas. Några direkta förändringar inför vårdgarantins återupplivning 2005 tycks inte heller vara på gång. Det mest bestående intrycket av avbrottet är således ett år av garanterad osäkerhet för patienterna.

Mot denna bakgrund vill jag fråga sjukvårdslandstingsrådet Inger Ros följande:

Är syftet med vårdgarantistoppet uppnått genom att nyfödda inte får vård förrän deras behov är så akut att de är blåa i ansiktet och kräks?